

8 Μαΐου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Χ' ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

CHARALAMBOUS NICOSIA GYMNASIIC CENTRE LTD,

Εφεσείων,

ν.

ΔΗΜΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ,

Εφεσίβλητος.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5316).

- Χρησιμοποίηση ή ανοχή χρησιμοποίησης κολυμβητικής δεξαμενής για δημόσια συγκέντρωση, χωρίς άδεια λειτουργίας από το Συμβούλιο του Δήμου Στροβόλου κατά παράβαση των άρθρων 112(1)(α) και 116(1) του περί Δήμων Νόμου (Νόμος Αρ. 111 του 1985) — Χρησιμοποίηση της πιο πάνω κολυμβητικής δεξαμενής για αναψυχή χωρίς άδεια του Συμβουλίου του Δήμου Στροβόλου κατά παράβαση των Κανονισμών 162(1) και 221 των περί Χωρίων (Διοίκησης και Βελτιώσεως) Κανονισμών 1951-1985 του Συμβουλίου Βελτιώσεως Στροβόλου — Παράλειψη διατήρησης της κολυμβητικής δεξαμενής σε πλήρως καθαρή και υγιεινή κατάσταση κατά παράβαση των Κανονισμών 153(α) και 221 των πιο πάνω Κανονισμών — Οι κολυμβητικές δεξαμενές δεν εμπίπτουν στις πρόνοιες του άρθρου 112(1) ή του Κανονισμού 162(1) ούτως ώστε να χρειάζονται άδεια λειτουργίας από τον αρμόδιο Δήμο.
- 5
- 10
- 15 *Ερμηνεία νομικών φράσεων — Κανόνας Eiusdem Generis — Αρχές εφαρμογής του κανόνα.*
- 20 *Ποινική Δικονομία — Εξουσίες του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Το Ανώτατο Δικαστήριο θα μπορούσε να εξετάσει κατά πόσο με βάση την προσαχθείσα μαρτυρία το πρωτόδικο δικαστήριο είχε την δυνατότητα να καταδικάσει την εφεσείουσα εταιρεία για οποιοδήποτε άλλο ποινικό αδίκημα — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρο 145(1)(γ).*
- 25 *Λέξεις και Φράσεις "Οίκημα" στον Κανονισμό 3 των περί Χωρίων (Διοίκησης και Βελτιώσεως) Κανονισμών 1951-1985 του Συμβουλίου Βελτιώσεως Στροβόλου.*
- Λέξεις και Φράσεις "Οικοδομή" στο άρθρο 2 του περί Δήμων Νόμου.*
- 30 *Ο περί Πωλήσεως Τροφίμων και Φαρμάκων Νόμος Κεφ. 261 — Κατά πόσο οι πρόνοιες του άρθρου 12 του Κεφ. 261 για την δειγματοληψία τροφίμων εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις δειγματοληψίας νερού των κολυμβητικών δεξαμενών.*

Δημόσια κολυμβητήρια — Χρήζουν ειδικής νομοθετικής ρύθμισης.

Το πρωτόδικο δικαστήριο κατεδίκασε την εφεσείουσα εταιρεία αφού απεφάνισε ότι η περίπτωση της ενέπιπτε κάτω από τους πιο πάνω Νόμο και Κανονισμούς και σαν τέτοια όφειλε να λειτουργεί με άδεια του αρμοδίου Δήμου.

5

Η έφεση στρέφεται κατά της καταδίκης και έχει για λόγους ότι τα άρθρα πάνω στα οποία εστηρίχθησαν οι κατηγορίες δεν αφορούν κολυμβητικές δεξαμενές και ότι η δειγματοληψία από τον Υγειονομικό Λειτουργό του Δήμου Στροβόλου σύμφωνα με την οποία υπήρχαν μύκητες στο νερό δεν ήταν νόμιμη.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

1. Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η περίπτωση των εφεσειόντων εμπίπτει στις πιο πάνω νομοθετικές πρόνοιες και Κανονισμούς είναι λανθασμένη.

15

2. Το άρθρο 112(1) του Νόμου και ο Κανονισμός 162 δεν έχουν γενική εφαρμογή και σύμφωνα με τις αρχές του κανόνα *Ejusdem Generis* περιορίζονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται ρητά στο πιο πάνω άρθρο και Κανονισμό, και ο όρος "δημόσια συγκέντρωση" αναφέρεται στο γένος, είδος και στις περιπτώσεις που απαριθμούνται στην αρχή του άρθρου που έχουν κοινά χαρακτηριστικά.

20

3. Δεν θα ήταν δίκαιο να βρεθεί η εφεσείουσα εταιρεία ένοχη σε κατηγορία λειτουργίας της επιχείρησης της χωρίς άδεια κατά παράβαση των προνοιών άλλου άρθρου και συγκεκριμένα του άρθρου 103(1) του Νόμου μιά και δεν φαίνεται να είχε τη δυνατότητα να υπερασπισθεί εναντίον τέτοιας κατηγορίας.

25

4. Το άρθρο 12 του περί Πωλήσεως Τροφίμων και Φαρμάκων Νόμου Κεφ. 261 δεν εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση. Όμως οι πρόνοιες του περιέχουν προϋποθέσεις για τη διασφάλιση του κύρους και της αξιοπιστίας της δειγματοληψίας και της ανάλυσης.

30

5. Στην παρούσα περίπτωση η δειγματοληψία από τον Υγειονομικό Επιθεωρητή του Δήμου Στροβόλου έγινε στην απουσία των κατηγορουμένων. Σύμφωνα με τη μαρτυρία της εφεσείουσας εταιρείας το νερό της δεξαμενής ήταν εντελώς καθαρό. Ο πρωτόδικος δικαστής κάτω από αυτή την κατάσταση πραγμάτων είχε την ευχέρεια να απαλλάξει την εφεσείουσα δίνοντάς της το ευεργέτημα της αμφιβολίας.

35

40

Η έφεση επιτρέπεται. Η καταδίκη ακυρώνεται.

2 Α.Α.Δ. Nicosia Gym. Centre v. Δήμου Στροβόλου

Per Curiam: Υπάρχει αναγκαιότητα ειδικής νομοθετικής ρύθμισης του θέματος της λειτουργίας των δημοσίων κολυμβητηρίων μια και άπτεται άμεσα της υγείας όσων τις χρησιμοποιούν.

5 Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Athlitikos Pnevmatikos Omilos "Ethnikos" v. K.O.A. and others (1984) 3 C.L.R. 1150.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

- 10 Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από Charalambous Nicosia Gymnastic Centre Ltd ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 5 Ιουνίου, 1990 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 45045/90) σε δύο κατηγορίες για χρησιμοποίηση ή ανοχή χρησιμοποίησης κολυμβητικής δεξαμενής για δημόσια συγκέντρωση χωρίς άδεια λειτουργίας κατά παράβαση των άρθρων 112 (1) (α) και 116 (1) του Περί Δήμων Νόμου, 1985 (Νόμος 111/85), σε μια κατηγορία για χρησιμοποίηση οικοδομής για αναψυχή χωρίς άδεια κατά παράβαση των καν. 162 (1) και 221 των Περί Χωρίων Διοικήσεις και Βελτίωσης Κανονισμών, 1951 - 1985 και σε μια κατηγορία παράλειψης διατήρησης της κολυμβητικής δεξαμενής σε καθαρή και υγιεινή κατάσταση κατά παράβαση των καν. 153 (α) και 221 των πιο πάνω Κανονισμών και καταδικάστηκε από τον Βλαδιμήρου Ε.Δ. όπως υπογράψει εγγύηση £200.- για να τηρεί το Νόμο και τους Κανονισμούς για ένα χρόνο στην πρώτη κατηγορία, να πληρώσει £100.- πρόστιμο στη τέταρτη κατηγορία, χωρίς να επιβληθεί ποινή στις άλλες δύο κατηγορίες.

N. Γιαπανάς, για τον εφεσείοντα.

30 Π. Λυσάνδρου, για τον εφεσίβλητο.

A. N. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η εφεσείουσα εταιρεία βρέθηκε ένοχη σε τρεις κατηγορίες, οι πρώτες δύο για χρησιμοποίηση ή ανοχή χρησιμοποίησης κολυμβητικής δεξαμενής για δημόσια συ-

γκέντρωση, χωρίς άδεια λειτουργίας από το Συμβούλιο του Δήμου Στροβόλου κατά παράβαση των άρθρων 112 (1)(α) και 116(1) του περί Δήμων Νόμου 1985 (Νόμος Αρ. 111 του 1985), η τρίτη κατηγορία για χρησιμοποίηση οικοδομής, δηλαδή της πιο πάνω κολυμβητικής δεξαμενής, για αναψυχή χωρίς άδεια του Συμβουλίου του Δήμου Στροβόλου κατά παράβαση των Κανονισμών 162(1) και 221 των περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτιώσεις) Κανονισμών 1951-1985 του Συμβουλίου Βελτιώσεως Στροβόλου, - στη συνέχεια οι Κανονισμοί -, και σε τέταρτη κατηγορία για παράλειψη διατήρησης της κολυμβητικής αυτής δεξαμενής σε πλήρως καθαρή και υγιεινή κατάσταση κατά παράβαση των Κανονισμών 153 (α) και 221 των Κανονισμών.

Η έφεση στρέφεται εναντίον της καταδίκης και στηρίζεται από τη μια μεριά στο λόγο ότι τα άρθρα του Νόμου και οι Κανονισμοί πάνω στους οποίους στηρίχθηκαν οι κατηγορίες δεν αφορούν καλυμβητικές δεξαμενές, και αφ' ετέρου αμφισβητείται η νομιμότητα του τρόπου δειγματοληψίας από τον Υγειονομικό Λειτουργό του Δήμου Στροβόλου, όπως επίσης και τα αποτελέσματα της αναλύσεως.

Τα γεγονότα σε συντομία είναι τα ακόλουθα.

Η εν λόγω κολυμβητική δεξαμενή βρίσκεται μέσα στα δημοτικά όρια του Δήμου Στροβόλου και είναι ιδιοκτησία της εφεσείουσας εταιρείας. Σ' αυτήν, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του πρωτόδικου δικαστή μπορούσε να εισέλθει οποιοδήποτε μέλος του κοινού και να την χρησιμοποιήσει αφού πλήρωνε δικαιώματα.

Κατόπιν δειγματοληψίας από Υγειονομικό Επιθεωρητή του Δήμου Στροβόλου στο νερό της δεξαμενής στις 3 Νοεμβρίου 1989, βρέθηκε, ύστερα από μικροβιολογική ανάλυση από το Κυβερνητικό Χημείο, ότι σ' αυτό υπήρχαν μύκητες βλαβεροί για την υγεία των λουομένων και ότι ως αποτέλεσμα υπήρχε κίνδυνος μόλυνσέως τους.

Ο πρωτόδικος Δικαστής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κολυμβητική δεξαμενή είναι "οικοδομή" εντός της έν-

5 νοιας των Κανονισμών και εφόσον σ' αυτήν εισέρχεται το κοινό ελεύθερα αφού πληρώσει τα σχετικά δικαιώματα είναι αρκετό για να υπάρξει "δημόσια συγκέντρωση" εντός της έννοιας του άρθρου 112(1)(α) του Νόμου, γιατί
10 δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει οποιοσδήποτε δεσμός μεταξύ των ατόμων που συγκεντρώνονται σ' ένα τόπο με σκοπό τη ψυχαγωγία ή διασκέδαση ή διδασκαλία μεταξύ άλλων, και κατά συνέπεια είναι απαραίτητο να υπάρχει άδεια λειτουργίας από το Συμβούλιο του Δήμου Στροβόλου για τη λειτουργία της σύμφωνα με το Νόμο και τους Κανονισμούς.

'Όσον αφορά το θέμα της δειγματοληψίας, το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε στα ακόλουθα:

15 "Η εισήγηση της υπερασπίσεως ότι κατά τη δειγματοληψία στο νερό της πισίνας της 1ης κατηγορουμένης έπρεπε να ακολουθηθεί η διαδικασία του άρθρου 12(1) του Περί Πώλησεως Φαρμάκων και Τροφίμων Νόμου, Κεφ. 261 είναι αβάσιμη. Ούτε στο Νόμο 111 του 1985 ούτε στους προαναφερθέντες Περί Χωρίων Κανονισμούς επιβάλλεται τέτοια υποχρέωση. Το Κεφ. 261 καθιερώνει ειδική διαδικασία για τη δειγματοληψία τροφίμων, μετά που θα συμπληρωθεί η πώληση, από
20 εξουσιοδοτημένο δειγματολήπτη. Στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχει τέτοια πρόβλεψη από το νόμο και το θέμα παραμένει καθαρά σαν θέμα αξιοπιστίας των μαρτύρων που έκαναν τη δειγματοληψία και τις αναλύσεις. Θα πρέπει όμως να πω ότι είναι ορθό όταν λαμβάνεται δείγμα για ανάλυση να παρίσταται ο ενδιαφερόμενος - κατηγορούμενος ή αντιπρόσωπος του και να
25 ακολουθείται κατά το δυνατό η διαδικασία του άρθρου 21(1) του Κεφ. 261."

Το άρθρο 112(1) του Νόμου προνοεί τα ακόλουθα:

"112.-(1) Εντός των δημοτικών ορίων οιοδήποτε δήμου -

35 (α) ουδέν θέατρον θα χρησιμοποιήται δι' οιονδήποτε

σκοπόν και ουδεμία οικοδομή, χώρος ή αντίσκηνον θα χρησιμοποιείται δι' οιανδήποτε θεατρικήν, χορευτικήν ή κινηματογραφικήν παράστασιν ή δι' οιονδήποτε θέαμα εις το οποίον το κοινόν γίνεται δεκτόν ή δι' οιανδήποτε δημοσίαν συγκέντρωσιν, 5

(β) -----

άνευ αδείας λαμβανομένης πρότερον παρά του συμβουλίου του εν λόγω δήμου συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου."

Ο δε Κανονισμός 162 αναφέρει τα εξής: 10

"ΜΕΡΟΣ ΧΙ. - ΘΕΑΤΡΑ, κ.λ.π.

"Καν. 162.-(1) Εντός της περιοχής βελτιώσεως, ουδέν θέατρον, κτίριον, σκηνή ή τόπος δύναται να χρησιμοποιείται δι' οιανδήποτε παράστασιν από σκηνής ή κινηματογραφικήν παράστασιν, δια χορόν, δι' οιανδήποτε αναψυχή, εις την οποίαν γίνεται δεκτόν κοινόν, ή δια δημοσίαν συγκέντρωσιν, άνευ αδείας προηγουμένως λαμβανομένης προς τούτο παρά του Συμβουλίου ή του προσώπου, του εξουσιοδοτημένου προς τούτο υπό του Συμβουλίου. 15 20

(2) Η τοιαύτη άδεια δύναται να χορηγήται είτε δια μίαν μόνον παράστασιν, κινηματογραφικήν παράστασιν, χορόν, αναψυχήν ή δημοσίαν συγκέντρωσιν ή δι' οιανδήποτε περιόδον μη υπερβαίνουσαν τον ένα μήνα.

(3) Οιαδήποτε άδεια χορηγουμένη δυνάμει του κανονισμού τούτου θα χορηγήται εις τον ιδιοκτήτην, ενοικιαστήν ή κάτοχον του οικήματος και θα έχει τοιαύτην μορφήν, οίαν ενδεχόμενον να εγκρίνη από καιρού εις καιρόν το Συμβούλιον." 25

Έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο πρωτόδικος Δικαστής λανθασμένα κατέληξε ότι η περίπτωση των εφειδόντων εμπίπτει στις πιο πάνω Νομοθετικές πρόνοιες 30

και Κανονισμούς.

5 Εφαρμόζοντας τις αρχές του κανόνα Eiusdem Generis, είναι φανερό ότι το άρθρο 112(1) και ο Κανονισμός 162 δεν έχουν γενική εφαρμογή, αλλά οι πρόνοιες τους περιο-
ρίζονται στις περιπτώσεις θεάτρων, κινηματογράφων, κλπ, όπως αναφέρεται ρητά σ' αυτά, ο δε όρος "δημόσια συγκέντρωση" κατά λογική συνέπεια και σύμφωνα με τις
10 αρχές του πιο πάνω κανόνα, αναφέρεται στο γένος, είδος και στις περιπτώσεις που απαριθμούνται στην αρχή του άρθρου που έχουν κοινά χαρακτηριστικά.

15 Αναφορά μπορεί να γίνει στην απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Athlitikos Pnevmatikos Omilos "Ethnikos" v. K.O.A. and others* (1984) 3 C.L.R. 1150 στις σελ. 1158-1164, στην οποία αναφέρονται σε έκταση οι αρχές του κανόνα Eiusdem Generis.

Επομένως η καταδίκη της αιτήτριας στις πρώτες τρεις κατηγορίες κάτω από τα άρθρα 112(1)(α) και 116(1) του Νόμου, και του Κανονισμού 162(1) ακυρώνεται.

20 Θα μπορούσαμε ενόψει των εξουσιών του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 145(1)(γ), να εξετάσουμε κατά πόσον με βάση την προσαχθείσα μαρτυρία η εφεσείουσα εταιρεία θα μπορούσε να καταδικαστεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο για οποιοδήποτε άλλο ποινικό αδίκημα.

25 Σύμφωνα με το άρθρο 103(1) του Νόμου:

30 "Ουδέν πρόσωπον διατηρεί εντός των δημοτικών ορίων οιοδήποτε δήμου οιοδήποτε οικοδομήν ή χώρον εντός των οποίων ασκείται οιοδήποτε επιχείρησις, βιομηχανία, εμπόριον, επάγγελμα ή επιτήδευμα, καθοριζόμενον δια δημοτικών κανονισμών, άνευ αδείας λαμβανομένης προηγουμένως από το συμβούλιον του τοιούτου δήμου."

Όπως προβλέπεται στο άρθρο 104(1)(α) του Νόμου

σύμφωνα με το οποίο "ουδέν πρόσωπον απαιτείται να λαμβάνει πέραν της μιας άδειας εντός των αυτών δημοτικών ορίων κατά τη διάρκεια οιασδήποτε περιόδου." Το άρθρο αυτό εγείρει θέματα αδειας, ένα θέμα που δεν ήταν δυνατό να προβλεφθεί από την υπεράσπιση κατά τη διεξαγωγή της δίκης και να παρουσιαστεί η σχετική μαρτυρία, για το λόγο αυτό βρίσκομε ότι δεν θα ήτο δίκαιο να βρούμε την εφεσείουσα εταιρεία ένοχη τέτοιου αδικήματος, για παράβαση των προνοιών του άρθρου 103(1) του Νόμου, μια και δεν φαίνεται να είχε τη δυνατότητα να υπερασπιστεί εναντίον μιας τέτοιας κατηγορίας.

Όσον αφορά τον επόμενο λόγο εφέσεως σε σχέση με την τέταρτη κατηγορία ως προς τον τρόπο της δειγματοληψίας προκύπτουν τα ακόλουθα:

Ο Κανονισμός 153(α) έχει ως εξής:

"Έκαστον πρόσωπον το οποίον κατέχει ή χρησιμοποιεί οιονδήποτε οίκημα εντός της περιοχής βελτιώσεως, οφείλει:

(α) να διατηρεί πάντοτε το τοιούτον οίκημα εις πλήρως καθαράν και υγιεινήν κατάστασιν.

-----"

Στον Κανονισμό 3 των πιο πάνω Κανονισμών ο όρος οίκημα καθορίζεται ως ακολούθως: 'οίκημα' σημαίνει οιονδήποτε κτίριον, οικοδομήν, καλύβην, κατάστημα, σκηνήν, γην ή τόπον κείμενα εντός της περιοχής βελτιώσεως."

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου ο όρος οικοδομή καθορίζεται ως ακολούθως:

"οικοδομή" σημαίνει οιονδήποτε κατασκευήν είτε εκ λίθων, σκυροδέματος, πηλού, σιδήρου, ξύλου ή άλλης ύλης και περιλαμβάνει οιονδήποτε θεμέλιον, τοίχον, στέγην, καπνοδόχον, βεράνταν, εξώστην, κορωνίδα (κορνίζαν) ή προβολήν ή τμήμα οικοδομής, ή οιονδήποτε

5 τε πράγμα προσηρτημένον εις αυτήν, ή οιονδήποτε τοίχον, ανάχωμα, φράκτιν, περίφραγμα ή ετέραν κατασκευήν περικλείουσιν ή οροθετούσαν ή σκοπόν έχουσιν να περικλείη ή οροθετή οιανδήποτε γαίαν ή χώρον."

10 Είναι η εισήγηση της εφεσείουσας εταιρείας ότι θα έπρεπε να εφαρμοστούν ανάλογες πρόνοιες με τις πρόνοιες του άρθρου 12(1) του περί Πωλήσεως Τροφίμων και Φαρμάκων Νόμου, Κεφ. 261, κατά τη δειγματοληψία του νερού της κολυμβητικής δεξαμενής, ενόψει του ότι υπάρχει έλλειψη ειδικής νομοθεσίας, σχετικά με κολυμβητικές δεξαμενές. Είναι ο ισχυρισμός της εφεσείουσας ότι η υπάλληλος του Δήμου δεν είχε εξουσία να μπει στο υποστατικό της και έπρεπε να ήταν ειδικά διορισμένη για τον σκοπό αυτό σύμφωνα με το άρθρο 117 του Νόμου και ότι η δειγματοληψία έγινε στην απουσία της εφεσείουσας χωρίς να ειδοποιηθεί προς τούτο και συνεπώς ενόψει της παράνομης εισόδου η δειγματοληψία καθίσταται παράνομη.

20 Επίσης είναι η εισήγηση της εφεσείουσας εταιρείας ότι το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστή με βάση τη μικροβιολογική ανάλυση της κατηγορούσας αρχής δεν ήταν ασφαλές ενόψει των διαφορετικών αποτελεσμάτων των αναλύσεων του ειδικού μάρτυρα της εφεσείουσας εταιρείας που προέκυψαν από μικροβιολογική και μικροσκοπική ανάλυση που έκαμε.

30 Είναι η θέση της ότι με την υπερχλωρίωση οι μύκητες σκοτώνονται μεν αλλά δεν εξαφανίζονται από το νερό. Συνεπώς αν όντως υπήρχαν μύκητες στο νερό, όπως η ανάλυση του Κυβερνητικού Χημείου, τότε θα έπρεπε να είχαν βρεθεί νεκροί στην μεταγενέστερη ανάλυση που έκαμε ο μάρτυρας υπερασπίσεως 1, της εφεσείουσας εταιρείας ο οποίος αντίθετα είχε βρει το νερό της δεξαμενής ότι ήταν εντελώς καθαρό, και χωρίς νεκρούς μύκητες.

35 Συμφωνούμε με τον πρωτόδικο Δικαστή ότι οι πρόνοιες του άρθρου 12, Κεφ. 261, δεν εφαρμόζονται στην

παρούσα περίπτωση, γιατί ούτε στο Νόμο ούτε στους σχε-
τικούς Κανονισμούς επιβάλλονται οι υποχρεώσεις που
προβλέπονται από το πιο πάνω άρθρο. Πρέπει ωστόσο να
υπενθυμίσουμε ότι οι πρόνοιες του πιο πάνω άρθρου πε-
ριέχουν προϋποθέσεις για τη διασφάλιση του κύρους και 5
της αξιοπιστίας της δειγματοληψίας και της ανάλυσης ή
και εκ των προτέρων αποκλείουν την παρουσίαση συγ-
κρουομένων ισχυρισμών ως προς τα αποτελέσματα της
ανάλυσης και κατ' επέκταση αποτελούν τη βάση μιας ακρι-
βοδίκαιης διαδικασίας με την οποία διασφαλίζονται τα δι- 10
καιώματα του πολίτη κάτω από τις αρχές του τεκμηρίου
της αθωότητας.

Στην κρινόμενη περίπτωση, πέραν από το ότι η δειγμα-
τοληψία έγινε στην απουσία των κατηγορουμένων ή των
εκπροσώπων των, έχουμε και τη μαρτυρία που παρουσιά- 15
σε η εφεσείουσα εταιρεία σύμφωνα με την οποία το νερό
της δεξαμένης ήτο εντελώς καθαρό. Αυτή η κατάσταση
πραγμάτων καθιστούσε τη μαρτυρία της κατηγορούσης
Αρχής τρωτή και θα έπρεπε να είχε δημιουργήσει αμφιβο- 20
λίες στη σκέψη του Δικαστή σε βαθμό που θα έπρεπε να
δοθεί το ευεργέτημα της αμφιβολίας στην εφεσείουσα.

Για το λόγο αυτό η καταδίκη της εφεσείουσας εται-
ρείας πάνω στην τέταρτη κατηγορία επίσης ακυρώνεται.

Πριν κλείσουμε την απόφαση αυτή θα θέλαμε να τονί-
σουμε την αναγκαιότητα ειδικής νομοθετικής ρύθμισης 25
του θέματος της λειτουργίας των δημοσίων κολυμβητη-
ρίων, τα οποία αυξάνονται και σε αριθμό, ενός θέματος
που άπτεται άμεσα της υγείας των λουομένων σ' αυτές.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει
και η καταδίκη της εφεσείουσας εταιρείας πάνω σ' όλες 30
τις κατηγορίες ακυρώνεται.

*Η έφεση επιτυγχάνει. Η
καταδίκη ακυρώνεται.*